

[Ellinger.]

tænkningen fra Folketingsudvalget staar, at naar Udvalget imødekommer Ministeren ved at give Tilslutning til dette Ændringsforslag, saa sker det

„under Fastholdelse af den af Rigsdagen i 1921 gennem den ovenfor fremsatte Forstaaelse af den tidligere § 141 tilkendegivne principielle Opfattelse af dette Spørgsmaal“.

Denne Bemærkning kunde opfattes saaledes, at man egentlig paalægger Finansudvalgenes Medlemmer, naar Udenrigsministeren kommer, at handle i Overensstemmelse med § 141 i den gamle Lov. Det kunde opfattes saaledes, men jeg vil dertil gerne sige, at en meget stor Majoritet i vort Parti er af den Opfattelse, at Finansudvalgenes Medlemmer efter denne Paragraf staar fuldstændig frit i dette Spørgsmaal og maa bedømme det paa Grundlag af de Oplysninger, som Udenrigsministeren giver i de paagældende Tilfælde.

Schovelin: Den ærede sidste Taler har sikkert overhørt, at naar jeg før nævnte den offentlige Mening, var der ikke Tale om det nuværende Tidspunkt, men jeg refererede Udtalelser, som var faldet i 1921, hvor dette Spørgsmaal om de udenrigsministerielle Embedsmænds „Ben“, for at bruge det populære Udtryk, netop var Genstand for en Debat hele Landet over; men paa dette Tidspunkt var det ærede Medlem, saa vidt jeg erindrer, ikke Medlem af Rigsdagen. (*Ellinger:* Jeg var i Landet.). Ja, ja, men det er jo ikke altid, at Larmen naar ind i en Videnskabsmands stille Bolig. Nok er det, den Gang tror jeg, man med Rette kunde sige, at der var en offentlig Mening paa dette Spørgsmaal, nu kan jeg give det ærede Medlem Ret i, at det maaske er lidt mere tvivlsomt, fordi der er saa meget andet, der beskæftiger den offentlige Mening; nogle har maaske oven i Købet med Forbavselse set den uhyre Iver, hvormed denne Sag har været taget fra forskellig Side. Jeg vil forvare mig imod, at jeg skulde have taget et andet Standpunkt — det laa der jo heller ikke i det ærede Medlems Ytringer — med Hensyn til, om Finansudvalgenes Medlemmer skal staa frit eller ikke. Selvfølgelig, naar man henviser noget til Finansudvalgene, betyder det, at man henviser det til dem, og saa er det deres Afgørelse, det kommer an paa. Noget andet er, at man jo kan have Tillid til, at Finansudvalgene træffer den gode, rigtige Afgørelse.

Udenrigsministeren (Moltzen): Det kan kun glæde mig, at der er enstemmig Tilslutning til Lovforslaget, selv om ikke alle de Ting, som er blevet fremført her, just har vakt min Begejstring.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) forstod ikke, hvordan man kunde opfatte § 141 som midlertidig, og forstod ikke, at en saadan Paragraf kunde falde bort, men mente, at Grunden dertil var, at jeg stod sympatisk overfor dens Bortfald; jeg burde have gjort Lovgivningsmagten opmærksom paa, at den var faldet bort. Ja, men det ærede Medlem, som selv har været Finansminister, maa jo dog vide, at Tjenestemandsløve udarbejdes i Finansministeriet, og at man ogsaa der udarbejder Bemærkningerne. Derefter sker der dette, at Finansministeriet sender de Paragraffer, som vedrører de forskellige Ressortministerier, ud til disse for at faa at vide, om de har noget at bemærke dertil. Det skete ogsaa i dette Tilfælde; men vi har intet som helst haft med Lovforslagets Udarbejdelse saa lidt som med Bemærkningerne at gøre. Det glædede mig derfor at høre det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) skarpt sige dette, at det er i Finansministeriet, det er sket. Vi har i Udenrigsministeriet ikke haft noget med den Ting at gøre. Hvis en Bebrejdelse derfor skal rettes nogetsteds hen, maa det ske til Finansministeren, som for øvrigt selv — da han skal være til Stede ved Finanslovbehandlingen i det andet Ting, er han desværre forhindret i at være til Stede her — har givet Tilsvar derpaa; han staar inde derfor, ikke jeg.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds sagde, at han betragtede det som en Selvfølge, at Ministeren retter sig efter Finansudvalgene. Jeg synes, det er rigtigt, ja, det er min Overbevisning, at det er rigtigt, at der staar, at det er Udenrigsministeren, som har Ansvaret, idet han staar som Chef for Administrationen, og det er godt, selv om man realiter meget hyppigt sammenblander Administrationens og Lovgivningsmagtens Forhold, at man dog paa dette Omraade opretholder den formelle Adskillelse. Men for øvrigt gad jeg se den Udenrigsminister, der turde vove at gaa imod Finansudvalgenes Beslutning. Det vilde vist bekomme ham meget ilde. I øvrigt vil man se i Folketingsudvalgets Betænkning, at jeg er gaaet ind paa og har udtalt, at naturligvis vil jeg opfatte dette saaledes — og jeg tror, at de kommende Ministre ogsaa vil opfatte det saaledes —, at det